

som det vil kunne forhøjes med, er jo Forskellen mellem $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{5}$ af 79,000 Kr. eller 3,950 Kr. Men naar Rejseunderstøttelserne skulle forhøjes med dette Beløb, maa det tages fra den Bevilling, der er givet for ypperlig Dyrkning af Husmandslodder, og derved vil den Bevilling blive noget mindre, end den har været tidligere, og da den Bevilling ganske sikkert ikke er for stor i Forvejen, have vi ment, at der ikke var nogen Grund til, at denne Del af Bevillingen skulde nedsættes, og vi have derfor fra vor Side foreslaaet, at Bevillingen paa 79,000 Kr. blev forhøjet med 3,950 Kr., hvorved Rejseunderstøttelserne kunde gøres saa store, som Ministeren har tiltænkt det, uden at man behøver at tage noget af det Beløb, som tidligere har kunnet anvendes til Præmier for ypperlig Dyrkning af Husmandslodder.

Men saa have vi for øvrigt til hele denne Bevilling til Husmændene foreslaaet en Anmærkning, som vi ønske tilføjet Finansloven. Denne Anmærkning lyder saaledes: „Ministeren bemyndiges til at udbetale de herunder opførte Bevillinger til Husmænd direkte til bestaaende Husmandsorganisationer, for saa vidt der fra saadanne fremsættes Ønske derom“. Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at da Finansloven var til første Behandling, tillod jeg mig at rejse en Kritik af den Maade, hvorpaa disse Bevillinger til Husmændene blev forvaltede. Det er jo ikke Husmændene selv, det betros at bestyre eller administrere disse Penge, det overlades til andre. Det er gennem Landboforeningerne, at Pengene udbetales og forvaltes, saa at Landboforeningerne komme til at staa som en Slags Formyndere eller Administratorer af de Bevillinger, der ere givne til Husmænd. Jeg rejste en Kritik over hele dette Forhold, men blev den Gang stærkt imødegaaet for det første af den højtærede Landbrugsminister, derefter af en hel Del af Tingets Medlemmer, som tilhøre Landbostanden. De vilde paastaa, at min Kritik ikke havde noget paa sig, at der fra Husmændenes Sider ikke havde lydt nogen Klage, og at man var meget veltillfreds med den Maade, hvorpaa Pengene hidtil vare blevne administrerede. Begivenhedernes Gang siden den Tid — det er altsaa 3 Maaneder siden — have tilfulde godtgjort Berettigelsen af min Kritik, idet der siden den Gang har rejst sig en meget stærk Bevægelse blandt vore Husmænd og ved flere af de Møder, som ere blevne afholdte, er det kommet stærkt

til Orde, at man var meget misfornøjet med den Maade, hvorpaa disse Beløb ere blevne administrerede. Jeg skal citere nogle ganske enkelte Udtalelser fra disse Møder. Saaledes blev der efter Husmandsbladet paa Mødet i Køge, som afholdtes den 16de November, udtalt af en Husmand, Karl Hansen Ankerstræde ved Køge, der stod som Mødets Indleder og Hovedtaler: Hvad ville Husmændene? Og Svaret derpaa er: Vi ville være fuldmyndige. Endvidere udtaler han: Det er Trangen til Selvstyre, der hovedsagelig har fremkaldt den nu stærkt voksende Husmandsbevægelse. I mange Egne har der blandt Husmændene været ikke saa lidt Utilfredshed med, at de Midler, der fra Statens Side ydes til Husmandsbrugets Fremme, Præmier og Rejser skulle forvaltes af de større Jordbrugere. Endvidere udtalte han, at naar den mindreaarige naar Myndighedsalderen, tager han Styret, selv om hans Formyndere have ledet hans Anliggender til hans fuldkomne Tilfredshed, og nu mener den danske Husmandsstand at være naaet til Myndighedsalderen. Og de udtalte endvidere paa Mødet — det kommer stærkt frem — Husmændene anse sig for lige saa dygtige til at styre deres Bedrift som Gaardmændene til at styre deres og mene derved at være berettigede til selv at administrere de Beløb, der fra Regeringens og Tingens Side bevilges til Fremme af Husmandssagen i det hele. Det forekommer mig at være en heldig Bestræbelse, at en Stand søger at blive selvstændig, at den søger at overtage Styrelsen af sine egne Sager, søger at frigøre sig for Formyndere og at lede sine Ting selv. Det har jo ogsaa vist sig, at Husmændene i mange Henseender have haft Tab af at staa under Landboforeningernes Formynderskab. Den ærede Ordfører oplyste jo, at af de Bevillinger, der herfra gives til Husmændene, er der ikke benyttet mere end 90 pCt., medens 10 pCt. ligge unyttede hen, ere blevne holdte tilbage i Statskassen, slet ikke blevne brugte til de Formaal, hvortil de ere bevilgede.

Jeg skal nævne et enkelt Eksempel herpaa. Sidste Efteraar holdt Landboforeningen for Fredericia og Omegn Generalforsamling. Denne Forening havde modtaget, jeg tror 600 Kr., men det udtaltes paa Generalforsamlingen: Vi kunne ikke saaledes rutte med Statens Penge! Foreningen havde kun benyttet de 500 Kr., men sendt de 100 Kr. tilbage. Vi se saaledes, at enkelte af de Bevillinger, der staa opførte paa Finansloven, for en stor